

PUBRICACIÓS

Recibimos o último cuaderno d'a notable revista «La España Regional», cuio sumáreo é o siguiente:

«La Unión Ibérica y las libertades regionales, por don Arturo Campión.
El Código de los usatjes de Barcelona (conclusión), por D. J. Coroleu.
Errores de la historia nacional; los fenicios y su pretendida colonización é influencia en España, por D. José Brunet y Bellet.
Revista comercial y política de las repúblicas Hispano-Americanas, por D. Carlos Rimbau.
Como se va el dinero de España. Las compañías de seguros extranjeras, por D. Domingo Cail.
El regionalismo en el extranjero, por A. E.
Losomni de Bernat Metje, conferencia dada por D. José Coroleu (conclusión).
Necrología — Luis López Oms, por D. Eugenio Bordas.
Poesía: L'amich del mallait.
Bibliografía. — Otto Denk: «Die Grafen von Barcelona Wifred I bis. Ramón Berenguer IV», por D. José Balari.
Miscelánea.
Revista de valores públicos, por D. P. Campany y Faces.

Tamén chegou á nosa redacción «El Derecho» d' Ourense, c'o qu' estabrecemol-o cámbreo.

COUSAS MIÑAS....

Qu' os leutores d' A MONTEIRA
Me concen fai xa tempo.
Ben-o sei, pro só d' ouvidas,
Pois com' o *honor non tiveron*
De' trata-me, craro esta,
Soilo *seis* ou *setecentos*
Conócenn' algo por fora;
Pro ningun, ningún, por *drento*.
Ben quixera regalar
Un ritrato á todos; pero
Com' esto cust' algú cartos.
E poucos garda o meu peto;
Outra cousa discurrín,
Inventei outro proleuto,
Y-est' era qu' o Director
D' MONTEIRA, bon suxeto,
Pubricas' o meu ritrato....
Mais este fora imodesto,
Pol-o que me dixen: nada.
Pois collo a prumá y-eu mesmo
Ritrátome e xa salvado
Todo queda n-un momento.
Atendan, pois, os que queiran

Conocerme, que xa empezo.

D' o fiseco nada digo,
Anque ten' o pensamento,
S' un certamen hai de goapos,
Que n' é raro n-estes tempos,
Ir por ver si me conceden
Siquera o primeiro prémio.
Eu ben sei qu' algú dirían
Si me viran, non é certo
Canto digo, e millor fora
Que mudando de consello
En lugar d' ir á un' de *goapos*
Persentásem' a un' de *feos*,
Mais quen está n-este mundo
Libre d' envexas e celos?
En canto á dotes morales...
Dios me valla qu' talentó!
Qu' agudeza! qu' bonda!
N-as palabras qu' correuto!
Vamos, señores, qu' hai veces
Qu' eu mesmo parvo me quedo.
Eu son d' eses homes que,
Como dicen refrás vellos,
Caus' á pedazos de bos,
Son todos miga por drento,
Non teñen grau de malicia,
Son millores qu' o pan tenro,
(Non se pascen si m' alabo,
Qu' abuela ô fin non-a teño),
Pois á pesar de ser goapo
Y-á pesar de ter talento,
Y-agora que me recordo,
Ter moitísimo diñeiro,
(Si, como dicen algú,
Y-eu opino qu' é moi certo,
D'os españoles é todo
Canto ten España drento)
Unha vez soila esquirbin,
Como contado xa teño,
A unha rapaza, —d'o nome
Lembrarm' agora non quero—
E xa saben os leutores
O resultado d' *aquelo*.
(O recordal-o as bagullas
Canme d' os ollos á rego).
A cavilar moitas veces
Puxenme pra min, e teño
Que s' aquela contestou
Tan mal, foi porqu' en gallego
Redautei a miña esquila,
Que pol-o demais, non creo
Qu' ela así me desprecease.
Mais como de calquer xeito
N' hei d' esquirbir n-outra lingoa,
Anque me quede solteiro,
E como por outra parte
Cabazas xa mais non quero,
Pois é froito este que deixa
N-a boca certo amarguexo,
Fag' hoxe aló como podo
Este romance de cego,
Por s' hai algunha rapaza
Qu' as aprenseós dand' ô vento,
Teña pensado de ser
Sinora d'o meu afeuto,
Qu' eu agardo cartá d' ela,
E ben sei que n-o correo

N' han detela, pois a cousa
E pra min asunto séreo.
E sobri' esto nada tema,
Pois moi' formal lle pormeto
Qu' a naide llo hei dicir,
Qu' hei de gardal-o sacreto.

Mais a que dixer as prendas
Que m' adornan, tamén penso
Moi natural é que diga
As que n'elas eu desexo:
Non me cegan bunituras,
Pois moitas veces, sospecho,
S' esta s' atopa escondida
D'o tocador n-os sacretos,
Mais con' esto que me gustan
As feas dicir non quero
Esto é, qu' a que me queira
Ha de ser *termino médico*.
Traballadora, eso si,
Que seipa votar un mendo,
Un zurcico ou un botón,
Pegar n-a camisa un cuello,
Y-en fin, arregrarme un caldo
S' acaso me poño enfermo,
Que non teña moita língoa,
Nin forte sexa de xéneo;
Qu' eu quero vivir en paz
E disgústann' os *tiberios*;
Que non gaste luxo, pois
Gústann' os traxes modestos;
Que sexa limpa, y-en fin.
Atáscóm' aquí c'o medo:
A que non saben vostedes
N-este istantiño en que penso?
Pois n-a SOGRA! vive Dios,
Pensar n-ela soilo tembro,
Os nérvos fanme coxegas,
Sinto en min un formigueo...
Mais c'o que dixer agora;
Dios me libre, non pertendo
O dicir d' aquelas mal,
Entender? (non sex' o deño
Que cospiren contra min
E me que le así solteiro!)
E co dito fago punto
Que xa se fai largo *esto*.

PEPE D'AS FESTAS

Pos-Data as solicitudes
Virán en papel sinxelo.

DE TODO UN POUCO

Un suscriptor de Tuy queixase de que son
moi poucos os números que recibe d' A MONTEIRA.

Nos outros pensamos qu' esto non depende
d'a Administración de Lugo, e si algún em-

pregado de correos de Tuy ou outro sito, ten
intrés en lei-A MONTEIRA, nos outros mandáre-
moslla de valde, con tal que deixe chegar os
números os suscritores.

E non se pense que dicimos esto de broma,
non señor. Falamos moi séreo e xa cansados
d'as continas queixas que recibimos, queixas
que nos causaron vaires baixas.

O que pasa c'os correos en España é mais
qu' escandaloso xa, é criminal.

Non foi mala a que lles pasou á unhas caza-
dores de Boimorto, partido d' Arzúa.

Sairon os ditos cazadores, moi armados pra
presiguir algúns lobos, que facían d'as súas por
ali cerca, e cando á noite volveron, tragulan
moi atados:.... catro ladrós.

Si n-os montes de Boimorto
S' atopan lobos tan raros,
En certas altas rexións
¡Ou Dios mio, cantos, cantos!

A reina Viutórea d' Ingraterra nomeou pra
tomar asento n-o consello d'a illa de Ceilán
á..... atenceón:

«Panbokke Samastawikrama Karunatilaka
Abbyawardhana Bhuwanasekara Jayasundara
Mudiyaselage Tikiri Banda Ratemahatmeya
y Kuwginhabtwygrara.»

Está ganall' á aquel bascongado, que se cha-
maba «Iturriberrigorri.....» etc. hastra vint' e
dúas sílabas.

En Valencia foi un d' estes días o Xuez á
carcel pra tomar certas decraracións, e cando
estaban celebrando un careo, un d'os chamados
pra reconocer os presos ouservou que lle rouba-
ran o rilo.

O Director d'a carcel púxos á buscalo, y-o
metel-a mau n-o peto d'a chaqueta atopouno
ali.

Com' é cansado estar sempre
Sin facer nada en prisión,
N'é estrano que s' exerciten
N-a prestidixitaceón.

Di un periódico:
«La provincia de Irún etc.»

E despois cóntanos que ten 203 escolas e
que se lles paga moi ben ós maestros.

Por algo estaba tan escondida tal porvín-
cea, que non soupemos d'ela nastra hoxe.

